

των Δήμων

της

Βαλ Ντι Νιέβολε

Buggiano

Comune di Buggiano

Σ'έναν άξιο στρατιώτη το 200 π.Χ. προσφέρθηκε ένα κομμάτι γης ως επιβράβευση της αξιοσύνης του. Του ζήτησαν να διαλέξει και ζήτησε τόση έκταση σε γη όση αρκούσε για να καλύψει το δέρμα ενός βοδιού. "Μετριόφρον" έβταν. Ο στρατιώτης τότε πήρε το δέρμα ενός βοδιού και το έκοψε σε τόσες λεπτές λωρίδες όσες έφταναν για να στολίσουν περιμετρικά τον πανέμορφο λόφο του Buggiano. Από την ονομασία φόρουμ του "Bojani" περνά στην ονομασία "Abadianu" ή "Abudius". Σε ένα κείμενο του 979 μ.Χ., ο λόφος αυτός, αναφέρεται με την ονομασία Buzano. Στη συνέχεια η ιστορία το αναφέρει και πάλι το 1135, εισάγοντας αυτόν το μικρό επίγειο παράδεισο στα πολεμικά γεγονότα που εκτυλίσσονται κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα στην Τοσκάνη. Το "Palazzo del Podestà" είναι ένα μνημείο που για πολλούς θεωρείται ότι μπορεί να το επισκαρτέι κανείς τόσο με τα μάτια όσο και με την καρδιά, το οποίο χτίστηκε κατά τον XIII αιώνα πιθανόν πάνω σε ένα Μεσαιωνικό φρούριο. Έχει στην πρόσοψή του πάνω από 57 εμβλήματα, φτιαγμένα από πολύχρωμη τερακότα, πολλά εκ των οποίων προέρχονται από το Φλωρεντιανό εργαστήριο των "Della Robbia".

Chiesina Uzzanese

Comune di Chiesina Uzzanese

Το χωριό "Chiesina Uzzanese" είναι ένα νέο χωριό, το οποίο απέκτησε τη διοικητική του αυτονομία το 1963. Μαρτυρία της Μεσαιωνικής του καταγωγής αποτελεί το "Xenodochio", ένα οικοδόμημα που παλαιότερα αποτελούνταν από μια εκκλησία και ένα κτίριο, που χρησιμοποιούνταν ως τόπος ξεκούρασης και φαγητού από τους προσκυνητές που ταξίδευαν προς τη Ρώμη. Κατά τον XIV αιώνα γύρω από την εκκλησία δημιουργήθηκε ένας μικρός νέος οικισμός από αποίκους, χωρικούς, που καλλιεργούσαν τη γη που κατόρθωσαν ν' αποσπάσουν τους βάλτους της περιοχής. Εκτός από το νέο οικισμό αυτό, δημιουργήθηκε και ένας δεύτερος κοντά στο γεφύρι του ποταμού "Pescia" που ονομάζεται και "uzzanese". Η σύγχρονη ανάπτυξη του καθορίστηκε στο χρόνο για δύο σημαντικούς λόγους: ο πρώτος είναι επειδή βρέθηκε στο δρόμο που διέσχζε την κοιλάδα "Valdinievole", ο οποίος συνέδεε τους δρόμους "Lucchese" και "Pisana" που χρησιμοποιούνταν για την παράδοση της αλληλογραφίας, και ο δεύτερος είναι επειδή, στη σύγχρονη εποχή, από το χωριό αυτό περνά η Εθνική οδός "Firenze-Mare", γεγονός που έχει θετικές επιδράσεις σε ότι αφορά τις επιχειρηματικές δραστηριότητες των επίμονων κατοίκων του.

Lamporecchio

Comune di Lamporecchio

Ο "Giulio Rospigliosi", (1600-1669) ο οποίος εκλέχθηκε Πάπας με το όνομα "Clemente IX", έγινε γνωστός επειδή υπήρξε μεσολαβητής για να επιτευχθεί η ειρήνη της "Aquisgrana" και εμπνευστής της Παπικής Ειρήνης "Pace Clementina" η οποία "μιλάκουσε" τους Ιαννενιστές στη Γαλλία: είχε ζητήσει από τον "Bemini" να του κατασκευάσει ένα σπίτι. "Πού;" τον είχε ρωτήσει ο "Gian Lorenzo Bemini" - ο οποίος είχε ετοιμάσει μεταξύ άλλων και ένα σχέδιο για το μουσείο "Louvre" - "Μα πώς που;" - του είχε απαντήσει ο Πάπας Clemente - " Που να κατασκευάσετε την Villa Rospigliosi ;" " Στο χωριό "Lamporecchio" φυσικά, διότι εδώ φτιάχνεται το πιο αγνό κρασί, όλης της Ιταλίας, για την Θεία Λειτουργία... ". Θα πρέπει να γυρίσουμε μερικούς αιώνες πριν από τον δέκατο αιώνα, το έτος χλια, για να βρούμε τα ίχνη της λέξης "Lamprek" βαρβαρικής προελεύσεως που πιθανόν ν' αποτελεί μετάφραση της λέξης "Emporiculum", μικρό παζάρι, μέχρι να φτάσουμε σε ένα κείμενο του 1056... Σήμερα μπορεί να απολαύσει κανείς την γλυκύτητα του ποτίου που προσφέρουν οι λόφοι του "Lamporecchio", το καλό του κρασί και να γνωρίσει την ιστορία της Αγίας "Brigida" (1302- 1370), για την οποία η παράδοση αναφέρει, ότι εδώ, στον τόπο αυτό, βρισκόμενη μέσα στα λουλούδια είδε κάποια οράματα που είχαν ως αποτέλεσμα τα "brigidini" (είδος γλυκού)... Εδώ μπορεί ακόμη να ζήσει κανείς την ξεγνοιασιά των παλαιότερων εποχών και να συναντήσει την ανθρωπιά που όλος ο κόσμος εύχεται να υπάρχει και στο μέλλον.

Larciano

Comune di Larciano

Είναι ένα από τα χωριά της κοιλάδας "Valdinievole", το οποίο εκτείνεται από την πεδιάδα ως τη μέση των λόφων: ξεκινάει δηλαδή από τους ανατολικούς πρόποδες του όρους "Montalbano" και φτάνει έως την τοποθεσία "Padule" του χωριού "Fucecchio". Παράλληλα με την οικονομική ανάπτυξη το χωριό έγρα και έναν ισχυρό δεσμό με τον αγροτικό κόσμο διατηρώντας έτσι τις αξίες και τις παραδόσεις του. Είναι ακόμα ιδιαίτερα σημαντική η παρουσία της γεωργίας, της οποίας τα βασικά προϊόντα είναι το κρασί και το λάδι. Σε ότι έχει να κάνει με τις ρίζες του ονόματος "Larciano" έχουν γίνει διάφορες υποθέσεις στο παρελθόν. Λέγεται ότι έτος 631 μετά από την ίδρυση της Ρώμης, ένας εκατοντάρχος της οικογένειας Λαέρτσια, "gens Laertia", εγκαταστάθηκε στο "Montalbano" ιδρύοντας ένα χωριό που στη συνέχεια ονομάστηκε "Laertianum". Στην πρώτη αξιόπιστη ιστορική μαρτυρία η οποία ανάγεται στο 942 μ.Χ., η τοποθεσία αυτή, εν τούτοις, αναφέρεται με το όνομα "Villa Larziana" · συνεπώς έγινε μια δεύτερη υπόθεση, σύμφωνα με την οποία η ονομασία προέρχεται από μια αρχαία οικογένεια των οικογένεια : "Larzia", η οποία είχε ιδρύσει, στους τόπους αυτούς, το 384 π.Χ, μια οικία με την ονομασία "Villa Larziana". Η ύπαρξη ενός γραπτού κειμένου κάνει την υπόθεση αυτή πιο αξιόπιστη σε σχέση με την προηγούμενη. Παρ' όλα αυτά όμως, η προέλευση του ονόματος θα μπορούσε ν' αποδοθεί και στο ότι, κατά το παρελθόν, υπήρχαν πολλά δάση με λάρικες στις γύρω περιοχές.

Massa e Cozzile

Comune di Massa e Cozzile

Στην αρχαιότητα ο Δήμος "Massa e Cozzile" αποτελούνταν από τρεις ξεχωριστούς οικισμούς: "Vetucca", "Massa" και "Cozzile". Ακόμη και σήμερα το έμβλημα του απεικονίζει τα σύμβολα της καθέμιας κοινότητας: τον σταυρό της "Vetucca", τον κρίνο της "Cozzile" και το ροπάλο με καρφιά του οικισμού "Massa". Ο οικισμός της "Massa", είναι ένας από τους αρχαιότερους οικισμούς της "Valdinievole", ο οποίος έχει τις ρίζες του σε μια αγροτική εκμετάλλευση της τελευταίας περιόδου της αρχαιότητας (III - IV αιώνες μ.Χ.). Η Ρωμαϊκή του προέλευση μαρτυρείται από τα νομίσματα, τις τερροδόχους και τις επιγραφές που βρέθηκαν κοντά στο χωριό. Ανάγονται στο δεύτερο μισό του XI αιώνα οι πρώτες πληροφορίες που αναφέρουν την "Massa sulla Botta" και τον πύργο του "Vetucca", ενώ οι ρίζες του οικισμού "Cozzile" είναι χωρίς αμφιβολία μεταγενέστερες. Πρώτα πέρασε στην κατοχή των Λογγοβάρδων, έπειτα καταλήφθηκε από την πόλη "Lucca", και το 1339-40 πέρασε στην κυριαρχία της Φλωρεντίας. Τελικά μετά το 1814 ο δήμος "Massa e Cozzile" έγινε και παραμένει αυτόνομος Δήμος.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

Για το κάστρο του "Montesommano" υπάρχουν τεκμηριωμένες πληροφορίες από το 1005. Ο λόφος του "Monsummano" βρίσκεται απέναντι από το "Montevettolini", έναν Μεσαιωνικό οικισμό που και αυτός βρισκόταν υπό την Σινιορία (μορφή κυβέρνησης) της Φλωρεντίας. Το κάστρο του "Montevettolini" συγκροτήθηκε στον Δεκατοστό αιώνα, ως καταφύγιο για τους εξόριστους Φλωρεντίνους και τους εξόριστους της πόλης Λούκα, κατά τη διάρκεια των αγριότατων μαχών μεταξύ των "guelfi" και των "ghibellini". Η ίδρυση του "Monsummano", συνδέεται με το όνομα του αρχιδούκα "Ferdinando" και με αυτό του αρχιτέκτονα της εμπιστοσύνης του. Πράγματι, μετά από τα εξαιρετικά γεγονότα που συνέβησαν στις τελευταίες δεκαετίες του Δέκατου έκτου αιώνα, μεταξύ των οποίων και η ξαφνική εμφάνιση μιας πηγής, εκεί όπου βρισκόταν η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας που φυλάσσονταν σε ένα μικρό ναύδριο, το 1602 ο Αρχιδούκας έδωσε εντολή στον αρχιτέκτονα "Mechini" να κατασκευάσει έναν Ναό προς τιμήν της Παναγίας, ο οποίος ονομάστηκε ναός της Παναγίας της "Fontenuova". Στα μισά του Δέκατου ενάτου αιώνα ανάγεται και η ανακάλυψη, στην περιοχή, σπηλαίων με θερμοπηγές "Grotte Termali" οι οποίες έχουν ιαματικές ιδιότητες: τα σπήλαια αυτά θερμαίνονται φυσικά και σήμερα πλαισιώνονται από μοντέρνες εγκαταστάσεις ιαματικών λουτρών.

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

Το έτος Χίλια το "Montecatini" περιβαλλόταν με τείχη που το μήκος τους ξεπερνούσε τα τρία χιλιόμετρα: επί των τειχών αυτών υπήρχαν επτά πύλες και 25 πύργοι. Είχαν περάσει χίλια χρόνια από τότε που ο "Catilina", ο μεγάλος επαναστάτης της Ρώμης στην εποχή του Κικέρωνα "Cicerone", ηττημένος στη μάχη της "Pistoria", είδε για τελευταία φορά τον ήλιο σε αυτόν τον λόφο και ίσως, για τον λόγο αυτό, να πήρε από τότε την ονομασία "*Mons Catilinae*". Ήδη από τότε ήταν γνωστές, στους πρότους και πίο σημαντικούς κατασκευαστές Ιαματικών Λουτρών, *τους Ρωμαίους*, οι ιαματικές πηγές της περιοχής. Η κεντρική πόλη αυτή, βρίσκεται στην καρδιά της "Val di Nievole" η οποία με τη σειρά της αποτελεί την καρδιά της Τοσκάνης. Μετά από δύο χιλιάδες χρόνια το "Montecatini" προσφέρει φυσικά πάρκα εξαιρετικής ομορφιάς, ιδανικά για μεγάλους και ευχάριστους περιπάτους: εξαιρετη τουριστική υποδομή και ευγενική υποδοχή των επισκεπτών, πράγμα που κάνει την πόλη αυτή μοναδική προσφέροντας πολλές επιλογές, και από οικονομικής πλευράς, σε ότι αφορά τις ιαματικές θεραπείες και τις υδροθεραπείες. Η πόλη αυτή επαυτόν έχει την τύχη να περιβάλλεται από πανέμορφους καταπράσινους λόφους και από πόλεις και χωριά που καθόρισαν την ιστορική πορεία της "Val di Nievole" και της Τοσκάνης.

Pescia

Comune di Pescia

Η πόλη "Pescia", θεωρείται η πρωτεύουσα της "Valdinievole", έχει πολύ παλιές Μεσαιωνικές ρίζες: διασχίζεται από ποτάμι και χαρακτηρίζεται από δύο αστικές περιοχές: την "Θρησκευτική" στην οποία βρίσκεται ο καθεδρικός ναός και την "πολιτική" στην οποία βρίσκεται το κτίριο του Δημαρχείου, μπροστά από το οποίο απλώνεται η μεγάλη πλατεία της πόλης. Παλαιά κτίρια και επιβλητικές εκκλησίες χαρακτηρίζουν το ιστορικό κέντρο της πόλης, το οποίο διατηρεί ακόμα την αρχική του μορφή παρά τις σημαντικές παρεμβάσεις που έχει δεχτεί κατά τη διάρκεια του χρόνου. Τα πίο σημαντικά τουριστικά της αξιοθέατα είναι: τα Κάστρα της "Valeniana" και το χωριό "Collodi", το οποίο είναι γνωστό σε όλο τον κόσμο διότι ο συγγραφέας των "*Περσιπέσιόν του Πίνδακ*", θέλησε να πάρει το όνομα του χωριού αυτού. Η πόλη "Pescia" ακόμη και σήμερα είναι ένας πολύ όμορφος και ενδιαφέρον τόπος όπου μπορεί κανείς να περάσει μερικές μέρες ξεκούρασης περιδιαβαίνοντας τους γύρω καταπράσινους λόφους και τις χαρακτηριστικές διαδρομές που ακόμη και σήμερα θυμίζουν την ιστορία πολλών αιώνων. Σήμερα η πόλη της "Pescia" είναι γνωστή ως η πόλη της Κεντρικής Ιταλίας η οποία παράγει και διακινεί, εμπορικά, φυτά και λουλούδια.

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Το κέντρο αυτό παίρνει το όνομά του από την παλαιότητα ενοριακή εκκλησία "San Pietro a Neure", η οποία βρίσκεται πλησίον του οδικού άξονα "Lucca - Pistoria", στην αρχαία "via Cassia". Πιστεύεται ότι ιδρύθηκε από τον επίσκοπο της πόλης "Lucca", "Frediano", ίσως πριν η περιοχή "Valdinievole" δεχτεί την εισβολή των Λογγοβάρδων, το έτος 570. Μετά τα πολεμικά γεγονότα που συνέβησαν στην "Valdinievole", μεταξύ του XII και του XV αιώνα, ο πρεσβύτερος μεταφέρεται στην πόλη "Montecatini" στην εκκλησία του Αγίου Μιχαήλ, "San Michele", η οποία θα πάρει το όνομα της ενορίας μητέρας, και η οποία με τη σειρά της θα αφιερωθεί στην συνέχεια στον Άγιο Μάρκο, "San Marco". Η τόσο σημαντική αυτή μετάβαση για την ιστορία του τόπου, απεικονίζεται συμβολικά στο έμβλημα του Δήμου, στο οποίο τα κλειδιά του Αγίου Πέτρου "San Pietro", του παλαιότερου πολιούχου, κρατούνται από το φτερωτό λιοντάρι του ευαγγελιστή Μάρκου. Προς το τέλος του δεκάτου έκτου αιώνα η εκκλησία του Αγίου Πέτρου, "San Pietro", αρχίζει να ονομάζεται Άγιος Μάρκος, "San Marco", και μόνο το 1908 αναγνωρίζεται στην εκκλησία της "Pieve a Nievole" το δικαίωμα να ονομάζεται και πάλι εκκλησία του Αγίου Πέτρου, "San Pietro".

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Η ιστορία του χωριού δεν είναι τόσο παλιά όσο εκείνη των χωριών που βρίσκονται στους γύρω λόφους από τα οποία το "Ponte Buggianese" προέρχεται και παίρνει την ονομασία του. Ο ήσυχος οικισμός αυτός που βρίσκεται στα πεδινά κρύβει μια ιστορία αιώνων, κατά τη διάρκεια της οποίας πάλεψε και δούλεψε σκληρά για να μπορέσει να μετατρέψει τη βαλτώδη γη σε καλλιεργήσιμη γη. Πράγματι η αποστράγγιση της λίκνης του "Fucecchio" και η κατοίκηση της πεδιάδας του "Uzzano" και του "Buggiano" είχαν ως αποτέλεσμα το '500 να δημιουργηθεί το "Ponte Buggianese", στο οποίο χτίστηκε μια μικρή εκκλησία με έξοδα των κατοίκων του. Έτσι, το μικρό αυτό χωριουδάκι πήρε την πρώτη του θεσμική μορφή ως θρησκευτική και αγροτική κοινότητα της πεδιάδας. Στη συνέχεια ασχολήθηκαν με το έβλημα της κοινότητας, για το οποίο μερίμνησε ο τότε Βασιλιάς "Umberto I" με Διάταγμα του το οποίο εκδόθηκε στις 9 Μαρτίου του 1899: το έβλημα αυτό αποτελείται από μια ασπίδα η οποία μοιράζεται σε δύο ίσα μέρη. Στο πρώτο μέρος απεικονίζεται ένα κόκκινο βόδι με φόντο ένα πράσινο λιβάδι πάνω από το οποίο υπάρχει ένας κόκκινος κρίνος και στο δεύτερο μέρος απεικονίζεται ένας ανθισμένος κρίνος που είναι μισός κόκκινος και μισός αργυρός.

Uzzano

Comune di Uzzano

Μια από τις υποθέσεις για την προέλευση της τοπωνυμίας "Uzzano", υποστηρίζει ότι προέρχεται από το όνομα ενός γενναίου Λογγοβάρδου στρατιωτικού αρχηγού που ονομαζόταν "Uzzo" ή "Uccio", και ότι σε προσδοκώσιτο χρόνο είχε ιδρύσει το κάστρο του χωριού. Μια δεύτερη υπόθεση υποστηρίζει ότι το όνομα "Uzzano" προέρχεται από το Λατινικό ρήμα "*unire*", ξανάτας ενός ιδιαίτερου φαινομένου, το οποίο έχει καταγραφεί από τον "Giovanni Boccaccio", με το οποίο συνδέεται ένα μικρό ποτάμι που βρίσκεται στα εδάφη που ανήκουν στο Δήμο. Λέγεται ότι το ποτάμι αυτό εκπνάζε, σαν να ήταν ηφαίστειο, μια μεγάλη ποσότητα βράχων που άρχισαν να κυλούν αφού προηγουμένως έβγαλε "χειμαρρο" από φλόγες. Είναι φανερό ότι στο γεγονός αυτό οφείλεται και το έμβλημα της κοινότητας, το οποίο απεικονίζει μια φλόγα η οποία καεί τόσο ξύλα όσοι ήταν και οι ιστορικοί οικισμοί επί Δημοτικού εδάφους (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Tomicchio). Μια άλλη ερμηνεία της τοπωνυμίας, που είναι επιστημονικά περισσότερο βέβαιη σε σχέση με τις προηγούμενες, υποστηρίζει ότι το όνομα αυτό προέρχεται από την Ρωμαϊκή περίοδο. Τα ονόματα που έχουν την κατάληξη *-ana*, όπως πολύ διαδεδομένα στην "Valdinievole" και στην "Lucchesia", προέρχονται από ένα Ρωμαϊκό "*praelium*", δηλαδή από το μοίρασμα ενός μεγάλου κομματιού γής σε μικρότερα κομμάτια, το οποίο έπαιρνε το όνομά του από το όνομα του ιδιοκτήτη του. Ο "Giacomo Puccini" φλογενήθηκε στο "Uzzano", σε ένα ήσυχο ελαιώνα και εκεί συνέθεσε μέρη της "*Boheme*".